

hovedsagelig have de samme Anskuelse om denne Sag som jeg. Det er disse ærede Medborgere, som jeg dels er forpligtet til, dels ønsker at gøre mig til Talsmand for, men personligt har jeg ikke det fjerneste imod, om dette Lovforslag bliver vedtaget uforandret, det er mig ganske ligegyldigt. Til Bestyrkelse af mine Udtalelser i den Henseende vil jeg blot sige til det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds, at jeg nu snart i 30 Aar har hørt til de højstbeskattede kommunale Skatteydere, men jeg har endnu aldrig benyttet min Stemmeret undtagen ved nogle enkelte Valg, hvor jeg selv som Sogneraadsformand var pligtig til at være til Stede og for Honnørens Skyld ogsaa til at stemme. Kun to Gange i mit Liv har jeg benyttet min politiske Stemmeret. Ingen skal derfor med Føje kunne sige, at det er af personlige og private Hensyn, jeg modsætter mig denne Udslettelse, denne Sløjfning af de højstbeskattedes Særrettigheder i Kommunen.

Et Par Ord vil jeg sige til det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (H. L. Møller), som havde Ordet i Gaar. Jeg glædede mig over at høre fra det ærede Medlems Side, at han havde en Tanke, der gik i Retning af, hvad der mulig kunde eller burde gøres, hvis Toklassedelingen til de kommunale Valg skal udslettes. Det glædede mig at høre, at der er en Ting, som maaske — men jeg tør ikke sige andet end maaske — kunde føre til, hvad det ærede Medlem sagde, en saglig Forhandling om Sagen. Jeg vil straks sige, at jeg tror foreløbig ikke paa, at Spørgsmaalet kan løses paa den Maade, som det ærede Medlem tænkte sig, nemlig ved et lovfæstet Krav om, at der ved Behandlingen af visse væsentlige Spørgsmaal i Kommunen skal kræves kvalificeret Majoritet. Jeg tror ikke, at det er Vejen, eller at det kan erstatte den nuværende Toklassedeling, og det tror jeg ikke af to Grunde. For det første er det efter min Formening ikke tænkeligt, at et saadant Forslag kunde føres igennem i Folketinget, for det andet tror jeg ikke, at den Modstand, som jeg antager, og som vi vel alle mere eller mindre antage vil komme frem andet Steds, vil kunne afvæbnes ved et saadant Forslag, selv om det her kunde gennemføres.

Jeg skal fremdeles vel vogte mig for at fremkomme med Forslag til Løsning af den Knude, der før eller senere vil blive knyttet ved Divergensen om Hovedpunktet i Loven: Toklassedelingens Ophævelse, og

skal vel vogte mig for at fremkomme med Antydninger i saa Henseende. Jeg kan vel tænke mig Maader, hvorpaa Knuden kunde løses, men det tilkommer ikke mig som Medlem af et lille Mindretal at stille Forslag i saa Henseende. Jeg vil gentage, hvad jeg sagde forleden, at jeg nærer den Overbevisning, at det vilde være ønskeligt, som Stemningen er kommen op i vort Folk, om vi snarest muligt kunde komme til en endelig Afgørelse af dette store Spørgsmaal. Men jeg ser i Øjeblikket ikke nogen Mulighed for, at det kan ske, hvis Regeringen og Folketinget holde urøkkelig fast ved Kravene om lige Valgret. Jeg ser ingen Mulighed for, at der i Øjeblikket skulde kunne opnaas Enighed mellem Lovgivningsfaktorerne om at slaa den lige Valgret fast som gældende Regel for al Fremtid. Jeg tror, der maa ydes en eller anden Godtgørelse — figurlig talt — til den Del af Samfundet, som nu i snart 50 Aar paa fuldstændig lovlig Vis har siddet inde med en kvalificeret Valgret, altsaa en kvalificeret Indflydelse paa, hvorledes Kommunernes og da særlig Landkommunernes Sager skulde styres. Jeg tror ikke, det vil være muligt at opnaa Enighed om, at ikke alene denne Fortrinsret tages bort, men at der samtidig indføres en Ordning, hvorved denne Femtedel af Skatteyderne ubestridelig vil miste al Indflydelse paa, hvorledes de kommunale Sager skulle afgøres. Denne Femtedel kan naturligvis beholde en vis Indflydelse paa Sagernes Behandling i de Sogneraad, hvor Medlemsantallet er over 7, men nogen Indflydelse paa Sagernes Afgørelse ville de højstbeskattede ikke faa, naar dette Forslag er vedtaget, derom kan der ikke disputeres. Det er en given Sag, at $\frac{1}{5}$ af Vælgerkorpset under den lige Valgret ikke kan skaffe sig nogen som helst anden Indflydelse end et i ringe Grad virkende Medarbejde paa Sagernes Behandling. Ikke des mindre vil jeg fremdeles ønske, at Sagen vil kunne komme til en lykkelig Afslutning, en saadan Afslutning, at alle interesserede Parter, og det vil jo sige hele Landets Befolkning, i nogen Grad kan se sine fremtidige Forhold betryggede.

Formanden: Folketingsmanden for Sorø Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Poul Christensen: Til det ærede Medlem for Slagelse (Lange) skal jeg kun sige, at den Paastand, som udkastede i saa almindelige Udtryk, neppe hører hjemme i